

Nr 151.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning med viss bestämmelse att iakttagas vid meddelande av rättighet till detaljhandel med rusdrycker; given Stockholms slott den 6 mars 1936.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning med viss bestämmelse att iakttagas vid meddelande av rättighet till detaljhandel med rusdrycker.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning med viss bestämmelse att iakttagas vid meddelande av rättighet till detaljhandel med rusdrycker.

Härigenom förordnas, att, intill dess annorledes kan varda stadgat, sådan rättighet till detaljhandel med rusdrycker, som avses i förordningen den 14 juni 1917 (nr 340) angående försäljning av rusdrycker, icke må meddelas för längre tid än till den 1 januari 1938.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 6 mars 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, LEVINSON, VANNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Vid anmälan inför Kungl. Maj:t den 6 december 1935 av det av 1928 års revision av rusdryckslagstiftningen framlagda förslaget till ny förordning angående försäljning av rusdrycker¹ anförde jag, att förslaget i det stora hela syntes ägnat att kunna läggas till grund för en lagstiftning i ämnet men att detsamma innan proposition avlättes till riksdagen borde i viss del göras till föremål för ytterligare utredning genom särskilt tillkallade sakkunniga. En dylik utredning har sedermera även igångsatts. Ehuru med hänsyn härtill förslag angående ny försäljningslagstiftning icke kan föreläggas innevarande års riksdag, torde det få anses påkallat att redan nu meddela viss bestämelse i syfte att underlätta övergången till en ny ordning på förevarande område. Jag vill i detta hänseende erinra, hurusom samtliga nu gällande detaljhandelsrättigheter av beskaffenhet, som avses i 17 och 18 §§ rusdrycksförsäljningsförordningen, utlöpa den 31 december 1936. Ett rusdrycksförsäljningsbolag, som för tiden därefter önskar förvärva rättighet enligt någon av nämnda paragrafer, har följaktligen, med tillämpning av vad därutinnan finnes stadgat, att göra ansökning hos länsstyrelsen såsom regel före utgången av mars månad 1936. Sedan föreskrivet remissförfarande ägt rum, komma därefter länsstyrelsernas beslut i anledning av dylika ansökningar att meddelas under loppet av innevarande år. Det torde då — såsom jämväl rusdryckslagstiftningsrevisionen förutsatt — böra tillses, att rättigheter av ifrågavarande slag beviljas allenast för tid, som med tanke på en kommande ny försäljningslagstiftning kan finnas lämplig, och ej såsom pläгат ske för den i förordningen bestämda maximitiden av tre kalenderår. En motsvarande begränsning kan tydligen bli va erforderlig även vid beviljandet av rättigheter till utskänkning å fartyg och järnvägståg enligt 21 § rusdrycksförsäljningsförordningen och tillfälliga vinutskänkningsrättigheter enligt 22 § samma förordning, vilka rättigheter lagligen må beviljas enligt 21 § tillsvidare för viss tid, högst ett år och enligt 22 § tillsvidare för kortare tid än år eller för visst tillfälle. Då en ny försäljningslagstiftning icke lär kunna träda i kraft förrän tidigast den 1 januari 1938, synes det avsedda syftet

¹ Angående nämnda förslag, se Statens offentliga utredningar 1934:39.

lämpligen kunna uppnås genom en bestämmelse av innebörd, att sådan rättighet till detaljhandel med rusdrycker, som avses i gällande rusdrycksförsäljningsförordning, tillsvidare icke må meddelas för längre tid än till den 1 januari 1938. En dylik bestämmelse torde böra givas formen av en särskild, av Kungl. Maj:t och riksdagen antagen förordning.

Det förutsättes vid denna anordning, att frågan om meddelande av detaljhandelsrättigheter för tiden efter 1938 års ingång regleras vid 1937 års riksdag i samband med en ny försäljningslagstiftning eller, därest sådan ej heller då kommer till stånd, genom särskilt beslut.

Föredraganden hemställer härafter, att inom finansdepartementet upprättat förslag till *förordning med viss bestämmelse att iakttagas vid meddelande av rättighet till detaljhandel med rusdrycker* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Birger Brandt.